Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Judecător I.Barbacaru)
Dosarul nr. 3a-791/25
2-23186133-02-3a-04032025

D E C I Z I E

29 aprilie 2026
municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia
Grefier Jumiga Tamara

examinând în ședință publică, cererile de apel depuse de către Agenția de Mediu împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 octombrie 2024 în cauza de contencios administrativ intentată de SRL „Status Invest" și SRL „Ultra Distribution" împotriva Agenției de Mediu, cu privire la anularea actului administrativ,

A C O N S T A T A T:

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 26 decembrie 2023, SRL „Status Invest" și SRL „Ultra Distribution" au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Mediu, prin care au solicitat:

- anularea actului administrativ individual defavorabil emis de Agenția de Mediu - Dispoziția nr.14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actului permisiv" prin care s-a retras Autorizația pentru tăiere ale vegetației forestiere cu nr. P-4476/2023 din 18 iulie 2023 și Deciziei cu nr. 05/121/2023 din 20 noiembrie 2023 de respingere a cererii prealabile.

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că la 5 octombrie 2021, SRL „Status Invest" a depus o cerere (nr. intrare 1521/2 din 05 octombrie 2021, nr. electronic atribuit C141770/2021) la Agenţia de Mediu pentru eliberarea autorizaţiei de tăiere (defrișare) a arborilor şi arbuştilor pe terenul cu nr. cadastral *****, situat în *****, cu suprafaţa de *****. Terenul menţionat aparţine cu drept de proprietate privată SRL „Status Invest" şi are modul de folosinţă pentru construcţii.

Prin Decizia din 22 octombrie 2021, Agenţia de Mediu a refuzat în eliberarea autorizaţiei solicitate.

Nefiind de acord cu soluţia adoptată de autoritatea emitentă, la 17 decembrie 2021, SRL „Status Invest" a înaintat acţiune în instanţa de contencios administrativ împotriva Agenţiei de Mediu prin care a solicitat anularea deciziei de refuz din 22 octombrie 2021 şi obligarea eliberării autorizaţiei de tăiere a arborilor şi arbuştilor pe terenul din speţă.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022, acţiunea SRL „Status Invest" a fost admisă cu anularea Deciziei de refuz din 22 octombrie 2021 şi obligarea Agenţiei de Mediu să elibereze autorizaţie de tăiere a arborilor şi arbuştilor pe terenul cu nr. cadastral *****, situat în *****, cu suprafaţa de *****.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023, a fost respins apelul declarat de Agenţia de Mediu, cu menţinerea hotărârii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022.

Astfel, odată cu pronunţarea deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023, hotărârea Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022 a devenit definitivă şi executorie, potrivit art. 251 alin. (2) al Codului administrativ, având calitate de titlu executoriu potrivit art. 250 lit. a) al Codului administrativ.

La 11 iulie 2023, SRL „Status Invest", având în vedere, că hotărârea Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022 a devenit definitivă şi executorie, a înaintat Agenţiei de Mediu o cerere prin care a solicitat eliberarea SRL „Status Invest" a autorizaţiei pentru tăieri în fondul forestier şi vegetaţia forestieră din afara fondului forestier pe terenul cu nr. cadastral *****, situat în *****.

La 18 iulie 2023, Agenţia de Mediu a emis Autorizaţia pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr. P-4476/2023, semnată electronic de directorul autorităţii Gavril Gîlcă. Acest act administrativ a fost recepţionat de reclamanta SRL „Status Invest", prin intermediului poştei electronice la 18 iulie 2023.

În ziua următoare, adică la 19 iulie 2023, Agenţia de Mediu a emis Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv", semnată electronic de directorul autorităţii Gavril Gîlcă, prin care autoritatea emitentă a dispus retragerea Autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr. P-4476/2023. Acest act administrativ a fost recepţionat de reclamanta SRL „Status Invest", prin intermediului poştei electronice la 19 iulie 2023.

Reclamantele au relatat că Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 nu conţine informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac conform art. 124 din Codul administrativ. Astfel, potrivit prevederilor art. 165 alin. (2) al Codului administrativ „Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei".

Drept motiv de retragere a actului permisiv indicat în Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023, autoritatea emitentă a indicat precum, că au fost depistate unele date neautentice în documentele prezentate autorităţii emitente.

Printre aceste date pretinse neautentice se invocă, că SRL „Status Invest" a tăinuit faptul precum, că ½ din terenul din speţă, începând cu 18 mai 2023 aparţine SRL „Ultra Distribution", iar din 6 iunie 2023 terenul menţionat este transmis în superficie către SRL „Solomon Construct Imobil", situaţie care, potrivit Agenţiei de Mediu, cade sub incidenţa art. 6 alin. (5) din Legea nr.160 din 22 iulie 2011 şi respectiv constituie temei pentru retragerea actului permisiv în conformitate cu art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr.160 din 22 iulie 2011.

Concomitent, printre motivele retragerii Autorizaţiei nr. P-4476/2023, Agenţia de Mediu a constatat lipsa evaluării strategice de mediu.

Nefiind de acord cu Dispoziţia nr. 14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv", la 7 noiembrie 2023, coproprietarii SRL „Status Invest" şi SRL „Ultra Distribution" au depus la autoritatea emitentă (Agenţia de Mediu) cerere prealabilă prin care au solicitat anularea actului administrativ defavorabil, înregistrată cu nr. de intrare 3886/1.

Prin aceeaşi cerere prealabilă, în temeiul prevederilor art. 172 din Codul administrativ, reclamanţii au solicitat suspendarea executării actului administrativ defavorabil - Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023.

Reclamantele au precizat că din motivul, că în termenul stabilit de lege - 5 zile lucrătoare (a expirat la 15 noiembrie 2023), autoritatea emitentă nu a soluţionat cererea de suspendare a executării actului administrativ defavorabil, în temeiul art. 172 alin. (1) art. 214 alin.(1) din Codul administrativ au înaintat în instanţa de judecată cerere de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil - Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv".

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 21 noiembrie 2023 (dosar nr. 3s/e-21/2023, 2-23162828-12-3s/e-15112023), a fost admisă cererea reclamanţilor cu suspendarea Dispoziţiei nr.14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv" până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătoreşti.

În continuare, reclamantele au relatat că în motivarea admiterii cererii de suspendare a Dispoziţiei nr. 14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv", instanţa de judecată a constatat precum, că din examinarea sumară a argumentelor invocate în cererea de suspendare a actului administrativ şi actelor anexate rezultă suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, or, pârâta a acţionat cu rea-credinţă urmărind scopul de a se eschiva de la executarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani) din 12 iulie 2022 menţinută prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023, iar ţinând cont de caracterul actului administrativ individual defavorabil, în scopul diminuării impactului negativ produs se impune necesitatea suspendării Dispoziţiei nr. 14-d din 19 iulie 2023.

Prin prezenta acţiune, consideră, actul administrativ defavorabil - Dispoziţia nr.14-d din 19.07.2023 „Cu privire la retragerea actul permisiv" ca fiind neîntemeiat, contrar prevederilor legii, urmărind în continuare scopul neexecutării cu reacreditţă a hotărârii de judecată definitive prin ce se atentează la securitatea raportului juridic stabilit prin hotărîre de judecată definitivă şi în consecinţă se atentează la drepturile şi libertăţile reclamanţilor, inclusiv la dreptul de proprietate şi dreptul la un proces echitabil stabilit de CEDO. Or, aceste acţiuni ale autorităţii emitente constituie un abuz/depăşire crasă a atribuţiilor stabilite de lege, cu încălcarea principiului legalităţii, ceea ce impune pe deplin anularea Dispoziţiei nr.14-d din 19 iulie 2023 reieşind din următoarele motive.

Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 constituie un act administrativ individual ilegal defavorabil de retragere a autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr.P-4476/2023. Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ sânt acte administrative individuale defavorabile actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Emiterea autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere este un act administrativ individual obligatoriu, dar nu discreţionar. Această concluzie se impune din prevederile art. 4^1 alin. (3) din Legea nr. 160 din 22 iulie 2011, art. 26 alin. (4) al Legii regnului vegetal nr. 239 din 8 noiembrie 2007 (în redacţia din 2021) şi pct. 3 al Regulamentului cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier şi vegetaţia forestieră din afara fondului forestier aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 27 din 19 ianuarie 2004.

Actul administrativ individual obligatoriu generează pentru autoritatea publică obligaţia de emitere a acestuia dacă sunt întrunite condiţiile prescrise de norma de drept administrativ material. În cazul actului administrativ individual discreţionar autoritatea publică are o marjă de apreciere în vederea dreptului de a acţiona şi a posibilităţii de a alege una din consecinţele juridice.

Conform art. 21 din Codul administrativ autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decît în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Astfel, în esenţă legalitatea/ilegalitatea actului administrativ individual cuprinde două dimensiuni: 1. legalitatea/ilegalitatea materială, adică respectarea normelor de drept substanţial care se aplică prin actul administrativ individual defavorabil/favorabil; 2. legalitatea/ilegalitatea formală, adică respectarea normelor de procedură administrativă la emiterea actului administrativ individual. Totodată, respectarea principiilor: egalităţii de tratament, eficienţii, proporţionalităţii, securităţii juridice şi motivării actelor administrative individuale/operaţiunilor administrative.

Actul administrativ individual - Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 de retragere a autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere cu nr. P-4476/2023 din 18 iulie 2023 este ilegal pe ambele dimensiunii ale principiului legalităţii de care trebuie să se conducă autoritatea emitentă.

În special, deşi conţine doar anumite argumente de ordin formalist, eşuează în ce priveşte proporţionalitatea, securitatea juridică şi egalitatea de tratament a reclamanţilor.

La caz, pe de o parte sunt îndeplinite condiţiile pentru obţinerea de către SRL „Status Invest” a autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere, fapt stabilit şi prin hotărâre de judecată definitivă şi executorie, iar pe de altă parte lipsesc condiţii legale de retragere a autorizației respective.

Decizia de retragere a autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr. P-4476/2023 din 18 iulie 2023 şi răspunsul la cererea prealabilă cu nr. 05/121/2023 din 20 noiembrie 2023 reflectă circumstanţe de ordin formal, care nu se încadrează în categoria motivelor de retragere a autorizaţiei din cele prevăzute de art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr.160 din 22 iulie 2011.

Pentru a reveni la starea de legalitate şi de a preveni prejudicii pentru bugetul public, care ar rezulta din ilegalitatea actului administrativ individual de retragere a autorizaţiei de tăieri a vegetaţiei forestiere, se impune admiterea prezentei cereri cu anularea în tot a Dispoziţiei nr.14-d din 19 iulie 2023 cu privire la retragere a autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr. P-4476/2023 din 18 iulie 2023 şi a deciziei de soluţionare a cererii prealabile cu nr. 05/121/2023 din 20 noiembrie 2023.

Conform art. 162 alin. (3) lit. a) din Codul administrativ cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Cît priveşte motivarea formală conţinută în Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 referitor date neautentice în documentele prezentate autorităţii emitente, este evident, că este bazat pe interpretarea tendenţioasă a prevederilor art. 11 alin.(1) din Legea nr.160 din 22 iulie 2011, normă, care de fapt este străină speţei.

Potrivit normei legale stipulate în art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr.160 din 22 iulie 2011 „Drept temei pentru efectuarea acţiunilor prevăzute de lege în vederea retragerii actului permisiv fără adresare în instanţa de judecată servesc: c) depistarea unor date neautentice în documentele prezentate autorităţii emitente. Astfel, după cum rezultă din conţinutul normei pre citate, reiese, că documentele cu date neautentice urmează a fi prezentate autorităţii emitente. La caz, petiţionara SRL „Status Invest” nu a prezentat nici un document cu date neautentice. La data depunerii cererii de eliberare a autorizaţiei de tăieri a vegetaţiei forestiere din 5 octombrie 2021 toate datele, inclusiv la capitolul titular al dreptul de proprietate erau autentice, SRL „Status Invest”, fiind unicul proprietar al terenului din speţă. SRL „Ultra Distribution” a devenit

coproprietar al terenului începând cu data 18 mai 2023, adică mult după pronunţarea hotărârii instanţei de fond (12 iulie 2022). Or, informaţia respectivă nu poate fi tratată ca o tăinuire din partea petiţionarei, în condiţiile în care aceasta este reflectată în registrul bunurilor mobile, care este un registru public.

Prin urmare, motivul de retragere a autorizaţiei cu nr. P-4476/2023 din 18 iulie 2023 indicat în art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr.160 din 22 iulie 2011 şi invocat de autoritatea emitentă în Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 nu este aplicabil în speţă, deoarece SRL „Status Invest" nu a prezentat acte ce conţin date neautentice.

Respectiv, apariţia unui coproprietar cu cota parte ideală de ½ al terenului cu nr. cadastral ***** nu constituie un temei legal de retragere a autorizaţiei, mai mult ca atît de efectele Hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022 definitivă şi executorie urmare a deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023 beneficiază, inclusiv coproprietar „Ultra Distribution" SRL, potrivit art. 551 alin. (2) al Codului civil, care prevede, că „hotărârile jdecătoreşti pronunţate în folosul coproprietarului beneficiază tuturor coproprietarilor". Iar, conform art. 546 alin. (1) al Codului civil „fiecare coproprietar are dreptul de a folosi bunul proprietate comună pe cote-părţi în măsura care nu schimbă destinaţia lui şi nu aduce atingere drepturilor celorlalţi coproprietari". La caz, deşi SRL „Ultra Distribution" a devenit coproprietar al terenului după finisarea procedurii administrative, acţiunile SRL „Status Invest" de obţinere a autorizaţiei din speţă este în interesul comun a coproprietarilor, în scopul valorificării potenţialului economic al terenului cu nr. cadastral ***** de pe urma investiţiilor financiare majore efectuate în comun de aceşti coproprietari. Or, acest fapt se confirmă şi prin dezacordul cu actul administrativ individual defavorabil din speţă exprimat prin înaintarea cererii de suspendare la data de 15.11.2023 şi a prezentei acţiuni, inclusiv de către „Ultra Distribution" SRL, care la fel contestă Dispoziţia nr. 14-d din 19 iulie 2023.

Cât priveşte, transmiterea în superficie a terenului către SRL „Solomon Construct Imobil", potrivit art. 654 al Codului civil, acest drept real nu modifică titularii dreptul de proprietate, ci constituie o modalitate de a dispune de terenul din speţă, stabilit de comun de către coproprietari pentru a valorifica cît mai avantajos conform destinaţiei potenţialul acestuia. Or, aceste acţiuni ţin exclusiv de exercitarea liberă a dreptului de proprietate a coproprietarilor asupra terenului.

Potrivit, art. 1 din Protocolul nr.1 al CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional. Conceptul „bunuri" din prima parte a art. 1 din Protocolul nr. 1 este unul autonom, care include atât „bunurile actuale", cât şi activele, inclusiv creanţele, despre care reclamantul poate susţine că are cel puţin o „aşteptare legitimă". În anumite circumstanţe, o „aşteptare legitimă" de a obţine un activ poate beneficia, de asemenea, de protecţia oferită de art. 1 din Protocolul nr. 1 [Pressos Compania Naviera S.A. şi alţii împotriva Belgiei, pct. 31; a contrario, Gratzinger şi Gratzingerova împotriva Republicii Cehe (dec.) (MC), pct. 73]. Pentru ca o „aşteptare" să fie „legitimă", aceasta trebuie să aibă o natură mai concretă decât o simplă speranţă şi să se bazeze pe o prevedere legală sau pe un act juridic, precum o hotărâre judecătorească, care să aibă legătură cu dreptul patrimonial în cauză [Kopecky împotriva Slovaciei (MC), pct. 49-50; Centro Europa 7 S.R.L. şi di Stefano împotriva Italiei (MC), pct. 173; Saghinadze şi alţii împotriva Georgiei, pct. 103; Ceni împotriva Italiei, pct. 39; Belâne Nagy mpotriva Hungary (MC), pct. 75].

La caz, Autorizaţia pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere cu nr. P-4476/2023 emisă întru executarea hotărîrii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022 definitivă şi executorie

urmare a Deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023, constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr.1 al CEDO, iar revocarea sa prin Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 constituie de fapt o ingerinţă în exercitarea dreptului de proprietate a reclamanţilor, inclusiv în partea „aşteptării legitime" de a obţine beneficii economice de pe urma valorificării terenului din speţă în rezultatul investiţiilor financiare majore efectuate.

Mai grav, în speţă este, că deşi formal a emis Autorizaţia solicitată în ziua următoare autoritatea emitentă a retras această autorizaţie, prin ce, de fapt a eludat/ignorat caracterul obligatoriu al hotărârii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022 şi deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 iulie 2023 şi chiar a pus „în discuţie" actele judecătoreşti definitive şi executorii potrivit art. 229 şi art. 252 alin.(2) ale Codului Administrativ, prin ce a intervenit în principiul securităţii raportului juridic, ca parte a dreptului la un proces echitabil garantat de articolul 6 § 1 al CEDO, conform căruia soluţia dată în mod definitiv oricărui litigiu nu mai poate fi pusă în discuţie. Art. 6 § 1 protejează punerea în aplicare a hotărârilor judecătoreşti definitive şi obligatorii. Astfel, dreptul la executarea deciziilor judiciare definitive şi cu caracter obligatoriu, indiferent de tipul jurisdicţiei, face parte integrantă din „dreptul la o instanţă" [Hornsby împotriva Greciei, pct. 40; Scordino împotriva Italiei (nr. 1) (MC), pct. 196]. În caz contrar, garanţiile art. 6 § 1 din Convenţie ar fi lipsite de orice efect util (Bourdov împotriva Rusiei, pct. 34 şi 37). Dreptul la executarea deciziilor judiciare are şi mai multă importanţă în contextul contenciosului administrativ (Sharxhi şi alţii împotriva Albaniei, pct. 92). Într-adevăr, prin introducerea unei acţiuni în anulare în faţa celei mai înalte jurisdicţii administrative a statului, justiţiabilul doreşte nu doar anularea actului în litigiu, ci, mai ales, eliminarea efectelor acestuia.

Cât priveşte lipsa evaluării strategice de mediu invocată în Dispoziţia nr.14-d din 19 iulie 2023 ca temei de retragere a autorizaţiei, este de menţionat, că deşi autoritatea emitentă a invocat necesitatea acesteia, totuşi a evitat să raporteze aceasta la prevederile legii care prescriu obligaţiunea unui asemenea evaluări, cu alte cuvinte a omis să indice potrivit cărui act normativ evaluarea strategică de mediu este obligatorie la etapa eliberării autorizaţiei pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere pe un teren privat cu destinaţia „pentru construcţii".

În Republica Moldova activitatea de evaluare a impactului asupra mediului a diferitor activităţi precum domeniile şi activităţile pentru care este necesară evaluarea impactului asupra mediului este reglementată de Legea privind evaluarea impactului asupra mediului nr. 86 din 29 mai 2014.

Astfel, reieşind din conţinutul acestui act normativ şi anume art. 3, care prevăd expres domeniul de aplicare şi Lista activităţilor planificate supuse în mod obligatoriu evaluării impactului asupra mediului, reiese, că domeniul/activitatea din speţă nu se regăseşte printre acestea, respectiv constată, că în speţă necesitatea evaluării impactului asupra mediului nu este obligatoriu.

Prin urmare, motivele descrise în prezenta cerere demonstrează fără echivoc ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil, or cum rezultă din cele invocate, pârâta acţionează cu rea-credinţă, cu depăşirea atribuţiilor stabilite de lege, urmărind scopul de a se eschiva de la executarea hotărârii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022 menţinută prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023, respectiv devenită definitivă şi executorie potrivit art. 251 alin. (2) al Codului Administrativ şi având calitate de titlu executoriu potrivit art. 250 lit. a) al Codului administrativ.

În consecinţă, ţinînd cont de caracterul grav al actului administrativ individual defavorabil din speţă din punct de vedere a legalităţii acestuia ce inevitabil atentează asupra drepturilor şi

intereselor petiţionarilor, având în vedere caracterul definitiv şi executoriu a hotărârii Judecătoriei Chişinău sediul Rîşcani din 12 iulie 2022 şi deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023, în scopul diminuării impactului negativ produs, în temeiul art. 224 alin. 1) lit. a) al Codului administrativ, se impune necesitatea anulării integrale a Dispoziţiei nr.14-d din 19 iulie 2023.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 octombrie 2024, s-a admis acțiunea înaintată de către SRL „Status Invest" și SRL „Ultra Distribution" împotriva Agenției de Mediu, cu privire la anularea actului administrativ.

S-a anulat Dispoziția Agenției de Mediu nr.14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actului permisiv", precum și Decizia exprimată prin scrisoarea nr. 05/121/2023 din 20 noiembrie 2023 adoptată în procedura prealabilă.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 noiembrie 2024, Agenția de Mediu a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 octombrie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingere a acțiunii depuse de SRL „Status Invest" și SRL „Ultra Distribution".

La 19 martie 2024, Agenția de Mediu a prezentat instanței de apel motivarea apelului (f. d. 106-109).

În argumentarea cererii de apel, partea apelantă-**Agenția de Mediu** a invocat că hotărârea instanței de fond este ilegală și neîntemeiată, întrucât nu au fost apreciate corect circumstanțele de fapt și normele juridice aplicabile situației deduse judecății. Apelanta a invocat că retragerea Autorizației pentru tăierea vegetației forestiere nr. P-4476/2023 din 18 iulie 2023 a fost dispusă legal, în temeiul art.11 alin. (1) lit. c) din Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, ca urmare a constatării unor date neautentice în documentele prezentate autorității emitente.

Agenția de Mediu a menționat că autorizația respectivă a fost emisă în executarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 iulie 2022 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2023, însă ulterior emiterii acesteia au fost identificate circumstanțe noi referitoare la situația juridică a terenului cu numărul cadastral *****, amplasat pe *****.

Potrivit apelantei, la momentul solicitării și eliberării autorizației au intervenit modificări în structura drepturilor asupra terenului, fapt care nu a fost comunicat Agenției de Mediu de către solicitanți. Astfel, s-a constatat că SRL „Status Invest" nu mai deținea calitatea de unic proprietar al terenului, o cotă-parte de 1/2 aparținând SRL „Ultra Distribution", iar terenul a fost transmis în drept de superficie către SRL „Solomon Construct Imobil", începând cu data de 6 iunie 2023.

Apelanta a argumentat că, potrivit prevederilor Regulamentului cu privire la autorizarea tăierilor în fondul forestier și vegetația forestieră din afara fondului forestier, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 27/2004, pentru eliberarea autorizației era necesară prezentarea, inclusiv, a deciziei deținătorului terenului. În condițiile în care la dosarul de autorizare nu exista acordul tuturor deținătorilor terenului, Agenția de Mediu a considerat că actul permisiv fusese obținut în baza unor informații incomplete și că retragerea acestuia era justificată.

Agenția de Mediu a mai susținut că emiterea Dispoziției nr.14-d din 19 iulie 2023 a reprezentat o măsură legală prin care autoritatea a înlăturat efectele unui act permisiv emis în baza unor date care nu mai corespundeau situației juridice reale. Potrivit poziției apelantei,

autoritatea publică avea obligația de a asigura respectarea legislației în domeniul protecției mediului și de a preveni realizarea unor activități care puteau afecta interesele publice ocrotite de lege.

Totodată, apelanta a invocat prevederile Codului administrativ privind scopul activității administrative, caracterul actului administrativ individual și dreptul discreționar al autorității publice, menționând că Agenția de Mediu a acționat în limitele competențelor atribuite de lege și în conformitate cu principiile legalității și protecției interesului public.

În opinia Agenției de Mediu, instanța de fond nu a analizat multiaspectual cauza și nu a cercetat suficient materialele administrative care au stat la baza emiterii actului contestat. Aceasta a apreciat că argumentele reclamanților reprezentau o interpretare eronată a normelor legale și nu puteau constitui temei pentru anularea actelor administrative emise de autoritate.

De asemenea, apelanta a precizat că simpla anulare a unui act administrativ de către instanță produce efecte juridice doar după rămânerea definitivă a hotărârii, iar până la acel moment actul administrativ individual beneficiază de prezumția de legalitate și produce efecte juridice.

În concluzie, Agenția de Mediu a solicitat admiterea apelului, anularea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nr. 3-3751/2023 din 29 octombrie 2024 și menținerea în vigoare a Dispoziției nr.14-d din 19 iulie 2023 privind retragerea Autorizației pentru tăierea vegetației forestiere nr. P-4476/2023, precum și a Deciziei nr. 05/121/2023 din 20 noiembrie 2023, adoptată în procedura prealabilă.

Poziția intimaților pe marginea apelului

Intimații au fost notificați despre posibilitatea depunerii referințelor cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opiniile, precum și probele invocate în susținerea acestora. Cu toate acestea, intimații nu au exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la 19 februarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost pronunțat public la 29 octombrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 26 noiembrie 2024 (f. d. 86). Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune

împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 24 februarie 2025 (f. d. 101), iar motivarea apelului a fost depusă la 19 martie 2025, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului

În cadrul ședinței de judecată din instanța de apel, reprezentantul apelantei Agenția de Mediu, Haheu -Ciobanu Mariana a pledat pentru admiterea apelului în sensul declarat.

Reprezentantul intimatei SRL „Status Invest", avocatul Agachi Sergiu, în ședința de judecată a instanței de apel, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 octombrie 2024.

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul intimatei SRL „Ultra Distribution", avocatul Malachi Boris, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 octombrie 2024.

Aprecierea instanţei de apel:

Audiind explicațiile părții pe dosar, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul declarat de Agenția de Mediu este întemeiat, motiv din care urmează a fi admis, cu casarea hotărârii instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169-171.

Potrivit dispoziţiilor art. 219 alin. (1), (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii- casează integral hotărîrea primei instanțe și emite o nouă decizie.

Potrivit dispozițiilor art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă:

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 Cod administrativ; art. 239-241 Cod de procedură civilă, concluzionează că hotărârea instanţei de fond este adoptată cu aprecierea eronată a normelor materiale în coroborare cu circumstanţele faptice ale cauzei, motiv din care urmează a fi casată, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Status Invest” și de SRL „Ultra Distribution”, ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ

În conformitate cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu dispozițiile art. 39 din Codul administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

În conformitate cu art. 189 din Codul administrativ, (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 10 din Codul administrativ, (1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea

unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 din Codul administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, (1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

În conformitate cu art. 208 din Codul administrativ, (1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul a respectat procedura prealabilă.

În temeiul dispozițiilor art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea, a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cât și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

Referitor la temeinicia acțiunii:

Examinând materialele cauzei prin prisma motivelor invocate în cererea de apel, a argumentelor expuse de participanții la proces și a normelor de drept incidente raportului juridic litigios, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră întemeiat apelul declarat de Agenția de Mediu și constată că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 octombrie 2024, a fost pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea incompletă a circumstanțelor relevante cauzei.

Din actele dosarului rezultă că la 17 decembrie 2021, SRL „Status Invest” a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției de Mediu privind obligarea la emiterea actului administrativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 12 iulie 2022, s-a anulat decizia Agenției de Mediului din 22 octombrie 2021 de refuz în eliberarea autorizației pentru tăierea vegetației forestiere din afara fondului forestier pe terenul cu numărul cadastral *****, situat în municipiul Chișinău, ***** și actul administrativ emis în procedura prealabilă nr. 11/732/2021 din 27 decembrie 2021. S-a obligat Agenția de Mediu să elibereze SRL „Status Invest”

autorizație pentru tăierea vegetației forestiere din afara fondului forestier pe terenul cu numărul cadastral *****, situat în *****(f. d. 13-28).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.06.2023, fiind respins apelul înaintat de Agenția de Mediu, a fost menţinută hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 12 iulie 2022 (f. d. 29).

La 18 iulie 2023, întru executarea hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 12 iulie 2022 şi Decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2023, Agenţia de Mediu a eliberat SRL „Status Invest" autorizaţia nr. P-4476/2023 pentru tăieri a vegetaţiei forestiere pe terenul cu numărul cadastral *****, amplasat pe ***** (f. d. 30-31).

Ulterior, la 19 iulie 2023, prin dispoziția nr.14-d în care fiind invocate prevederile art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr.160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător, pct. 9, subpct. 4), lit. f) şi pct. 13, subpct. 12) din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei de Mediu, aprobat prin hotărârea Guvernlui nr. 549/2018, s-a dispus: Se retrage actul permisiv eliberat de Agenţia de Mediu SRL „Status Invest", cu numărul P- 4476/2023, „Autorizaţie pentru tăieri ale vegetaţiei forestiere", în legătură cu depistarea unor date neautentice în documentele prezentate autorităţii emitente (f. d. 32-33).

La 26 decembrie 2023, SRL „Status Invest" și SRL „Ultra Distribution" au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Mediu, solicitând :

- Anularea actului administrativ individual defavorabil emis de Agenția de Mediu - Dispoziția nr.14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actului permisiv" prin care s-a retras Autorizația pentru tăiere ale vegetației forestiere cu nr. P-4476/2023 din 18 iulie 2023 și Deciziei cu nr. 05/121/2023 din 20 noiembrie 2023 de respingere a cererii prealabile;

Fiind investită cu examinarea acțiunii în contencios administrativ, prima instanță a conchis asupra temeiniciei acțiunii și a dispus anularea Dispoziției Agenției de Mediu nr.14-d din 19 iulie 2023 „Cu privire la retragerea actului permisiv", precum și Decizia exprimată prin scrisoarea nr. 05/121/2023 din 20 noiembrie 2023 adoptată în procedura prealabilă.

Contrar concluziilor instanței de fond, Colegiul judiciar apreciază că soluția de admitere a acțiunii este rezultatul unei interpretări incomplete atât a circumstanțelor de fapt, cât și a normelor juridice incidente, fiind pronunțată cu aplicarea eronată a legislației materiale care reglementează regimul actelor permisive și competențele autorității administrative emitente.

Astfel, prima instanță și-a fundamentat soluția în esență pe ideea că Agenția de Mediu, după executarea hotărârii judecătorești definitive prin emiterea autorizației nr. P-4476/2023 din 18 iulie 2023, nu mai era în drept să procedeze la retragerea acesteia, întrucât o asemenea măsură ar reprezenta o eludare a caracterului obligatoriu al hotărârii judecătorești și o încălcare a principiului securității raporturilor juridice.

În continuare, Colegiul judiciar reține că în primul rând, trebuie făcută distincția dintre obligația autorității administrative de a executa o hotărâre judecătorească și obligația aceleiași autorități de a asigura legalitatea actelor administrative care produc efecte juridice.

Executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă o obligație constituțională și legală a autorității publice, însă aceasta nu are semnificația că actul administrativ emis în executarea hotărârii devine imun față de mecanismele legale de control administrativ prevăzute expres de lege.

Hotărârea Judecătoriei Chișinău și Decizia Curții de Apel Chișinău au obligat Agenția de Mediu să emită autorizația solicitată în raport cu circumstanțele de fapt și de drept existente la data soluționării acelui litigiu. Aceste hotărâri nu au exclus și nici nu puteau exclude competențele conferite ulterior autorității administrative prin lege de a verifica dacă actul

permisiv continuă să întrunească toate condițiile de legalitate prevăzute de cadrul normativ special.

Or, competența de retragere a unui act permisiv nu derivă din aprecierea oportunității administrative, ci reprezintă o obligație legală atunci când autoritatea constată existența unuia dintre cazurile expres prevăzute de lege.

În acest sens, art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător stabilește expres că autoritatea emitentă retrage actul permisiv în cazul depistării unor date neautentice în documentele prezentate.

Textul legal nu instituie nicio excepție pentru ipoteza în care actul permisiv a fost emis în executarea unei hotărâri judecătorești.

Prin urmare, interpretarea dată de instanța de fond, potrivit căreia după emiterea autorizației autoritatea nu mai avea competență de retragere, echivalează cu introducerea în lege a unei excepții inexistente, ceea ce contravine principiului legalității consacrat de Codul administrativ.

Colegiul specializat constată că din materialele cauzei rezultă că, ulterior emiterii autorizației, Agenția de Mediu a verificat suplimentar informațiile din Registrul bunurilor imobile și a constatat modificarea situației juridice a terenului, respectiv transmiterea drepturilor asupra unei cote-părți din bun către alte persoane și constituirea unui drept de superficie. Aceste împrejurări nu au fost contestate sub aspect factual.

Or, modificarea titularului drepturilor reale asupra terenului ori existența unor titulari diferiți ai drepturilor asupra bunului reprezintă o circumstanță esențială în procedura de emitere a autorizațiilor privind tăierea vegetației forestiere, întrucât autoritatea este obligată să verifice dacă solicitantul deține drepturile necesare pentru efectuarea lucrărilor solicitate.

Contrar celor reținute de instanța de fond, nu prezintă relevanță împrejurarea că aceste modificări au intervenit înainte de executarea hotărârii judecătorești.

Relevant este faptul că, la momentul exercitării controlului de legalitate asupra actului permisiv, autoritatea a constatat existența unor împrejurări care afectau însăși legalitatea menținerii autorizației în circuitul juridic.

Instanța de fond a apreciat că Agenția nu putea solicita documente suplimentare deoarece executa o hotărâre judecătorească.

Colegiul judiciar este de acord cu această concluzie numai în ceea ce privește procedura de executare. Totuși, aceasta nu conduce automat la concluzia imposibilității retragerii ulterioare a actului permisiv.

Emiterea autorizației și retragerea acesteia reprezintă două proceduri administrative distincte, guvernate de reglementări juridice diferite.

Prima procedură a avut drept scop executarea hotărârii judecătorești.

Cea de-a doua procedură a avut drept scop verificarea existenței motivelor legale de retragere prevăzute de Legea nr.160/2011.

Or, confundarea acestor două proceduri, astfel cum a procedat instanța de fond, conduce la concluzii juridice eronate.

Colegiul specializat nu poate reține nici argumentul primei instanțe potrivit căruia Dispoziția nr.14-d reprezintă o modalitate indirectă de neexecutare a hotărârii judecătorești. Hotărârea judecătorească a fost executată efectiv, respectiv autorizația a fost emisă.

Faptul că ulterior, în exercitarea atribuțiilor legale, autoritatea administrativă a constatat existența unor motive autonome de retragere nu echivalează cu refuzul executării hotărârii și nici cu nesocotirea autorității de lucru judecat.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat constant că executarea hotărârilor judecătorești reprezintă parte integrantă a dreptului la un proces echitabil.

Totuși, aceeași jurisprudență nu exclude posibilitatea autorităților publice de a adopta ulterior alte acte administrative atunci când acestea au un temei juridic autonom și urmăresc un scop legitim prevăzut de lege.

Prin urmare, cauza dedusă judecății nu privește neexecutarea unei hotărâri judecătorești, ci controlul legalității unui act administrativ ulterior, emis în baza unor atribuții distincte conferite Agenției de Mediu.

Colegiul specializat apreciază că prima instanță a extins în mod excesiv efectele autorității de lucru judecat asupra unor raporturi juridice care nu au constituit obiectul litigiului soluționat anterior.

Or, prin hotărârea din 12 iulie 2022, instanța de judecată nu a analizat și nici nu putea analiza situația juridică existentă ulterior pronunțării sale, respectiv modificările privind drepturile reale asupra terenului și efectele acestora asupra condițiilor de emitere ori menținere a autorizației.

În consecință, acea hotărâre nu împiedica autoritatea administrativă să examineze existența unor cauze noi de retragere prevăzute de lege.

Colegiul judiciar constată că instanța de fond a făcut aplicarea eronată și a principiului proporționalității.

Principiul proporționalității presupune realizarea unui just echilibru între interesul privat și interesul public.

În materia protecției mediului, interesul public beneficiază de o protecție sporită, iar autoritatea competentă are obligația pozitivă de a preveni efectuarea unor lucrări asupra vegetației forestiere atunci când există dubii serioase privind întrunirea condițiilor legale de autorizare.

Menținerea în circuitul juridic a unui act permisiv despre care autoritatea apreciază că a fost emis în baza unor date necorespunzătoare ar reprezenta, dimpotrivă, o încălcare a principiului legalității și a obligației statului de protejare a mediului.

De asemenea, Colegiul judiciar constată că prima instanță a interpretat extensiv limitele controlului judecătoresc prevăzute de art.225 Cod administrativ.

Instanța de contencios administrativ nu este competentă să substituie autoritatea administrativă în aprecierea elementelor tehnice și de specialitate care țin de verificarea documentației de autorizare, atât timp cât acestea sunt realizate în limitele competenței legale și nu rezultă existența unui exces de putere, a arbitrarului ori a unei erori vădite de apreciere.

În prezenta cauză nu s-a demonstrat că Agenția de Mediu ar fi acționat cu rea-credință sau în scopul eludării hotărârii judecătorești. Dimpotrivă, materialele dosarului confirmă că autoritatea a executat hotărârea definitivă prin emiterea autorizației și doar ulterior, în urma verificării legalității actului permisiv și a situației juridice a terenului, a dispus retragerea acestuia în temeiul competențelor conferite de lege.

Prin urmare, măsura contestată nu poate fi calificată drept un exces de putere, ci reprezintă exercitarea atribuțiilor legale ale autorității emitente în vederea asigurării respectării condițiilor prevăzute de legislația specială.

În consecință, Colegiul specializat apreciază că instanța de fond a interpretat și aplicat greșit dispozițiile Legii nr.160/2011, ale Codului administrativ și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, ajungând la o concluzie neîntemeiată privind pretinsa ilegalitate a Dispoziției nr.14-d din 19 iulie 2023.

În raport cu ansamblul probelor administrate, Colegiul judiciar constată că actul administrativ contestat a fost emis de autoritatea competentă, în limitele atribuțiilor conferite de lege, cu respectarea procedurii administrative și în baza unui temei legal expres prevăzut de art.11 alin.(1) lit.c) din Legea nr.160/2011. Prin urmare, nu există temeiuri pentru anularea acestuia.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ coroborat cu art. 386 alin. (1) lit. d) Cod de procedură civilă, Completul specializat admite apelul declarat de Pretura sectorului Rîșcani, casează integral hotărârea Judecătoriei Agenția de Mediu și emite o nouă decizie prin care se respinge acțiunea de contencios administrativ intentată de SRL „Status Invest" și SRL „Ultra Distribution" împotriva Agenției de Mediu, cu privire la anularea actului administrativ, ca nefondată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite cererea de apel depusă de către Agenția de Mediu.

Se casează hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 octombrie 2024 și se emite o nouă decizie prin care acțiunea de contencios administrativ intentată de SRL „Status Invest" și SRL „Ultra Distribution" împotriva Agenției de Mediu, cu privire la anularea actului administrativ, se respinge ca nefondată.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia